

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ger i Anledning af Krigsskaderne i Rønne og Neksø.

Som det er almindelig bekendt, blev de to bornholmske Købstæder Rønne og Neksø i de første Dage, efter at de tyske Besættelsestropper i den øvrige Del af Landet havde kapituleret, ramt af den største krigsmæssige Ulykke, der under hele Krigen er overgaaet vort Land. Et stort Antal Ejendomme i begge Byer blev fuldstændig jævnet med Jorden, og mange Ejendomme har faaet svære Skader. Næsten overalt har Ulykken sat sine tydelige Spor, og der er desværre ogsaa gaaet Menneskeliv tabt. De materielle Tab er meget betydelige, idet et meget stort Antal Mennesker har mistet deres Hjem og alt, hvad de i øvrigt ejede, bortset fra det, de gik og stod i, da Ulykken indtraf. Der foreligger endnu ikke nogen endelig Opgørelse over Tabene; men det kan med Sikkerhed fastslaaes, at der er ødelagt Værdier for mange Millioner Kroner.

Saa snart det efter Ulykken lod sig gøre, kom Amtmand Stemann herover og gjorde over for den samlede Regering nærmere Rede for Ulykkens Omfang og for de Vanskeligheder, man stod over for i de to Byer, og umiddelbart efter rejste Medlemmer af Regeringen til Bornholm for selv at tage Skaderne i Øjesyn og drøfte Forholdene med de stedlige Myndigheder. Efter de Indtryk, man herved fik, maatte det staa klart, at Ødelæggelserne var af et saadant Omfang, at det, selv om der fra alle Sider var vist den største Hjælpssomhed og Offervilje, ikke vilde være muligt inden for en overskuelig Tid at komme gennem Vanskelighederne, medmindre Staten paa forskellig Maade traadte hjælpende til. Der blev derfor truffet Beslutning om, at der af Indenrigsministeriet skulde nedsættes et Udvalg med den Opgave at træffe de Dispositioner fra Statens Side, som Forholdene øjeblikkelig krævede, og at fremkomme med en Indstilling til Regeringen om de Foranstaltninger, der maatte anses for nødvendige paa længere Sigt.

Dette Udvalg bestaar af Embedsmænd fra Indenrigsministeriet, Arbejds- og Socialministeriet samt Handelsministeriet. Det har nu virket siden den 23. Maj og har i den forløbne Tid overvejet Mulighederne for paa bedste Maade at komme de to nødstedte Byer til Hjælp. Samtidig har Udvalget paa forskellig Maade søgt at bistaa de kommunale Myndigheder baade i Rønne og Neksø med Planlægningen af de fore-

staaende Reparations- og Genopbygningsarbejder og med Fremskaffelse af de nødvendige Materialer.

Som et foreløbigt Resultat af sine Overvejelser har Udvalget nu stillet Forslag om, at Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der maa anses for paakrævede, henlægges til et særligt Organ, der skal have Sæde paa Bornholm, og som paa een Gang skal repræsentere Staten og de to Kommuner's Interesser. Udvalget har herved peget paa de mangeartede Opgaver, der foreligger, og paa de betydelige offentlige og private Interesser, der knytter sig til en tilfredsstillende Løsning af disse Forhold.

Efter Udvalgets Opfattelse vil der ved at henlægge Opgaverne uanset disses Art til det Organ, som er foreslaaet, kunne opnaas afgørende Fordele, bl. a. en bedre Arbejdsdeling i Forbindelse med en mere hensigtsmæssig Tilrettelægning af de Arbejder, der skal udføres. Dette skulde navnlig muliggøre en mere fordelagtig Udnyttelse af den Arbejdskraft og de Materialer, der er til Raadighed, og derved betyde forøget Handlekraft, hvad der vil være af uvurderlig Betydning i en Situation som den foreliggende.

De Betragtninger, Udvalget saaledes har fremført, har man fuldt ud kunnet tiltræde, og Indenrigsministeriet har derfor udarbejdet det foreliggende Lovforslag, i hvis 1ste Afsnit det bestemmes, at der skal nedsættes en særlig Kommission, der skal have Sæde paa Bornholm, til Løsning af de Opgaver, der forestaar i de to krigsramte Byer. De nærmere Regler for Kommissionens Sammensætning er udarbejdet efter Forhandling med Udvalget.

Af disse Regler skal jeg her kun omtale Bestemmelsen i § 3, hvorefter Beføjelser, der ved Lovgivning er tillagt et Statsorgan eller kommunale Myndigheder, efter Bestemmelse af vedkommende Minister skal kunne henlægges til Kommissionen i det Omfang, som det maatte menes at være af Betydning for at fremme Kommissionens Arbejde.

Efter denne Bestemmelse vil Kommissionen kunne bemyndiges til selv at meddele Dispensationer og Godkendelser, f. Eks. Dispensationer fra Bygningsvedtægten eller Sundhedsvedtægten og i det hele taget at træffe Beslutninger, der ellers skulde være truffet af andre Myndigheder. At dette vil betyde en meget væsentlig Lettelse for Kommissionen i dens daglige Arbejde og derved muliggøre en hurtigere Løsning af dens forskellige Opgaver, kræver ikke nærmere Paavisning.